

Contraargumentarea

A contraargumenta înseamnă a respinge sau a combate un argument. În funcție de ținta „atacului”, contraargumentarea poate fi ofensivă, atunci când respingem argumentul sau opinia unei alte persoane sau defensivă, atunci când apărăm propriul argument, „atacat” de o altă persoană.

Cum contraargumentăm? Posibilitățile existente sunt multiple: contestarea definițiilor sau semnificației date cuvintelor (atunci când acestea sunt incorecte sau incomplete), respingerea exemplelor și dovezilor (atunci când acestea nu sunt credibile, relevante sau suficient de generale), sublinierea faptului că pot decurge consecințe cu un impact negativ (dăunător), punerea în evidență a erorilor de argumentare (atunci când argumentul care ni se oferă nu este corect construit sau este incomplet), indicarea unor exemple și dovezi cu o relevanță mai mare decât cele aduse în discuție de oponent etc.

Cum construim un contraargument?

Tehnica celor 4 S

Pasul I (Signal – Semnalizează) – Identifică și numește ce anume vei respinge: „Tu spui că ...” (Trebuie clarificat de la început cu ce aspect nu ești de acord.)

Pasul II (State – Subliniază) – Formulează obiecția concis și clar: „Eu, dimpotrivă, cred că ...” (Trebuie formulat clar și concis dezacordul tău.)

Pasul III (Support – Sprijină) – Explică rațional obiecția: „Deoarece ...” (În acest moment, contraargumentarea ta trebuie să arate ca/să fie o argumentare, deci trebuie să includă raționamentul, dar și dovezile sau exemplele. Desigur, dacă obiecțiile tale sunt doar de natură logică, partea de exemple și dovezi nu mai este necesară.)

Pasul IV (Summarize – Sintetizează) – Formulează concluzia: „De aceea ...” (Trebuie să arăți în ce fel afectează (negativ) critica ta argumentul celeilalte persoane și, dacă este cu putință, să arăți în ce fel întărește propriul sistem de argumentare.)

Construirea unui contraargument pentru opinia conform căreia „Copiii, în calitate de persoane, trebuie să muncească.”

Pasul I – „Tu spui că și copiii ar trebui să muncească.”

Pasul II – „Eu, dimpotrivă, cred că niciun copil nu ar trebui să muncească.”

Pasul III – „Deoarece, munca timpurie afectează grav dezvoltarea armonioasă a copilului. Pentru a se dezvolta armonios, a deveni o persoană care să se poată pune în valoare, un copil trebuie să parcurgă, în ordine, anumite etape ale vieții: educație și apoi muncă. Educația este etapa cea mai importantă a formării sale, iar dacă copilul începe să muncească, atunci acesta nu ar mai avea timp suficient să se dedice educației. În cele din urmă, copilul ar renunța să mai meargă la școală pentru a munci, fapt care i-ar sărăci viitorul.”

Pasul IV – „De aceea, munca timpurie a copilului îi afectează dezvoltarea armonioasă și mai ales

e

v

o

l

u

ț

i

a

v